

trebala temeljitog popravka, jer vidimo, kako dubrovačko malo vijeće u mjesecu veljači dozvoljava don Vlahu iz Korčule, da može izvesti iz Dubrovnika jedan milijar kupa i drvenog materijala za crkvu sv. Vlaha u Korčuli.⁹⁴ Znamo pak iz kasnijih dokumenata, da se je tu štovala i Majka Božja. Nije isključeno dakle, da je Stancin kasnije umro bez nasljednika, i da su se onda njegova imanja, jer je na onom brdu već postojala jedna crkva, upotrijebila za tu već sagrađenu crkvu, u kojoj se naročito počela štovati radi toga i Majka Božja. Crkva je razrušena u doba britanske okupacije nad Korčulom (1813.—1815.), i na tom mjestu, djelomično povrh razrušene crkve, sagrađena tvrdava, koja i danas dominira brdom. Poznaju se samo još donekle temelji negdašnje crkve.⁹⁵

Imamo testament iz g. 1448., u kojem Antun Viličić određuje svojega sina Radinca kao zakonitog prokuratora crkve sv. Antuna na Gracu, da upravlja njome. U ovoj oporuci tvrdi Viličić o sebi, da je to njegova crkva i da ju je on sagradio.⁹⁶ Ako Antun Viličić pravi testament g. 1448., vjerojatno je, da je crkva postojala i prije. Imamo jedan dokument u sudbenoj knjizi od g. 1395., datiran 20. rujna, gdje se veli »sedente curia ante sanctum Anthonium«, ali je pitanje, da li se ono odnosi baš na onu crkvu sv. Antuna na Gracu, ili možda na kakvu drugu crkvu, ili čak na kapelu u stolnoj crkvi. Tako isto 28. prosinca g. 1404. spominje se »presbiter Jacobus colector sancti Anthonii«.

Crkva sv. Barbare u Lumbardi. Ova se crkva spominje prvi put u sačuvanim dokumentima 26. travnja g. 1400., i to u zapisniku korčulanskog velikog vijeća, gdje je govor o nekom općinskom posjedu, koji se nalazi između crkve sv. Ivana i crkve sv. Barbare. Spominje je zatim i katastar posjeda općine korčulanske iz g. 1427. Radić drži, da je crkvica po svoj prilici sagrađena oko svršetka XIII. stoljeća.⁹⁷

samo indikcija 14, a mi znajući godine vladanja spomenutog kneza možemo zaključiti, da je ta knjiga iz g. 1316. ili 1331. ili 1346. Godine 1344., zaključujući po Suljanovićevu testametu, još se nije nalazila nikakva crkva na vrhu brda, jer bi on htio, da se ona eventualno tek gradi; to se onda sigurno indikcija 14 odnosi na godinu 1346.

⁹⁴ Monumenta ragusina IV, p. 25.

⁹⁵ O ovoj crkvi vidi i u spomenutom članku Crkva sv. Justine od Frana Radića.

⁹⁶ Odlomak iz testamenta donosi Paulini u pogl. XXII.

⁹⁷ Franjo Radić pisao je o njoj u Starohrvatskoj prosvjeti II br. 4.